

Zitting 1980–1981

16 848

Wijziging van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken

B

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 29 mei 1981

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw Kabinet van 20 mei 1980, nr. 66, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan de eerste ondergetekende te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 19 augustus 1980, nr. 800 716/8, mogen wij U hierbij aanbieden.

De Raad kan instemmen met het voorstel om een vereenvoudigde behandeling van beroepen inzake de heffing van motorrijtuigenbelasting mogelijk te maken, maar vraagt zich af of het niet wenselijk is de voorgestelde tekst van de artikelen 18a en 18b zoveel mogelijk te doen aansluiten bij de gewijzigde tekst van de artikelen 78, eerste lid, en 79 van de Wet op de Raad van State, zoals voorzien in het inmiddels bij Koninklijke boodschap van 5 september 1980 bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ahangig gemaakte ontwerp tot wijziging van die wet (kamerstukken II, 1980–1981, 16 324). Wij menen, dat het inderdaad wenselijk is om de teksten van de beide regelingen zoveel mogelijk overeen te doen stemmen. Met het oog daarop is de tekst van het onderhavige ontwerp aangepast, terwijl als gevolg daarvan ook in de memorie van toelichting enkele wijzigingen dienden te worden aangebracht.

Voorts vraagt de Raad zich af waarom niet tevens de mogelijkheid is ge-

opend tot vereenvoudigde afdoening van beroepen betreffende andere belastingen dan de motorrijtuigenbelasting, zoals ook de Commissie van Advies inzake Werkwijze en Normen Belastingkamers Gerechtshoven aanbeveelt in haar rapport van mei 1980.

De ook met betrekking tot andere belastingen bestaande achterstand maakt naar het de Raad voorkomt een ruimere toepassingsmogelijkheid wenselijk. Hij acht de opmerking aan het slot van paragraaf 3 van de memorie van toelichting, dat een aanpassing in breder verband van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken «een aanzienlijke tijd van voorbereiding» vergt, niet overtuigend. In dit verband wijst de Raad op het voorbeeld, dat reeds gegeven is met bovengenoemd ontwerp tot wijziging van de Wet op de Raad van State en op het bestaan van het rapport van de Commissie van Advies inzake Werkwijze en Normen Belastingkamers Gerechtshoven. Hij doet daarbij de suggestie om in het onderhavige wetsontwerp de meest eenvoudige van de in het rapport gedane voorstellen tot wetswijziging op te nemen.

Naar aanleiding van deze beschouwingen van de Raad van State merken wij op, dat wij bij de voorbereiding van het onderhavige wetsontwerp als voornaamste doel voor ogen hebben gehad om door middel van een beperkte ingreep in de Wet administra-

tieve rechtspraak belastingzaken de mogelijkheid te bieden tot het wegwerken van de grote achterstand bij de behandeling van beroepen inzake de heffing van motorrijtuigenbelasting. Dat daarnaast ook de situatie met betrekking tot andere belastingen zorgen baarde en wellicht aanleiding zou dienen te zijn tot maatregelen van wetgevende aard moge blijken uit de instelling door de eerste ondergetekende in oktober 1979 van de Commissie van Advies inzake Normen en Werkwijze Belastingkamers Gerechtshoven.

Terwijl de voorbereiding van het onderhavige wetsontwerp meer tijd heeft genomen dan aanvankelijk werd voorzien, slaagde de genoemde commissie er in om binnen een kortere tijd dan mocht worden verwacht haar advies uit te brengen. Dit heeft geleid tot een nieuwe situatie, waarin de Raad van State terecht de vraag aan de orde stelt of er geen aanleiding is het wetsontwerp een ruimere strekking te geven en de meest eenvoudige van de door de commissie geformuleerde voorstellen er in op te nemen. Naar onze mening verdient het thans inderdaad de voorkeur de regeling inzake de vereenvoudigde behandeling van beroepen algemene gelding te geven en ook enkele andere voorstellen van de commissie, waarover inmiddels het nodige beraad heeft kunnen plaatsvinden, in het ontwerp te verwerken. Het betreft hier de voorstellen inzake de

raadsheer-commissaris en het met instemming van de partijen achterwege laten van de mondelinge behandeling.

Als gevolg van het opvolgen op deze punten van het advies van de Raad van State hebben het wetsontwerp en de memorie van toelichting enige niet onbelangrijke wijzigingen ondergaan.

De Raad merkt vervolgens op, dat het hem is opgevallen dat de voorgestelde verlenging van de cassatietermijn in belastingzaken voornamelijk wordt gemotiveerd door te wijzen op het belang dat de Minister van Financiën bij zulk een verlenging heeft. Het zou naar 's Raads oordeel evenwel de voorkeur verdienen de toelichting aan te vullen met een passage, waaruit blijkt dat het voorstel in de eerste plaats wordt gedaan in het belang van een goede rechtspleging. Voorts geeft de Raad in overweging er in de toelichting op te wijzen, dat ook in de literatuur van de zijde van de belastingconsulenten reeds op de wenselijkheid van verlenging van de cassatietermijn is gewezen. Daaraan ware, zo vervolgt het advies, toe te voegen dat het indienen van pro-forma beroepschriften in cassatie wellicht mede zijn oorzaak vindt in onbekendheid met het verschil met de procedure voor het gerechtshof, waar dit op grond van artikel 6, eerste lid, van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken wel mogelijk is.

Deze opmerkingen van de Raad geven ons aanleiding te vermelden, dat het belang van een goede rechtspleging voorop heeft gestaan bij ons voorstel de cassatietermijn te verlengen. Wij meenden dit te hebben aangegeven door de bezwaren te schetsen, die de huidige regeling voor de Minister van Financiën en voor de belastingplichtigen kan opleveren. Het ontmoet bij ons echter geen bezwaar om de memorie van toelichting conform de aanbeveling van de Raad aan te vullen. Evenmin hebben wij er bezwaar tegen om de andere weergegeven suggesties op te volgen.

De Raad van State vervolgt zijn advies met de aanbeveling om op bladzijde 1 van de memorie van toelichting in plaats van op het jaar 1978 betrekking hebbende gevallen, de overeenkomstige aantallen van het jaar 1979 te vermelden. Deze aanbeveling is opgevolgd in dier voege, dat in het algemeen cijfers per 31 december 1979 in de memorie van toelichting zijn verwerkt.

De hierna volgende opmerking van de Raad over het gestelde op bladzijde 3 van de memorie van toelichting heeft haar betekenis verloren als ge-

volg van de in het voorgaande aangekondigde wijzigingen in die memorie.

Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is, voor zover zij bij de gewijzigde tekst van de memorie van toelichting nog van betekenis waren, rekening gehouden.

Ten slotte merkt de Raad op, dat hij – gelet op de Wet openbaarheid van bestuur – er vanuit is gegaan dat het rapport van de Commissie van Advies inzake Werkwijze en Normen Belastingkamers Gerechtshoven openbaar is dan wel binnenkort openbaar wordt gemaakt. Wij delen naar aanleiding hiervan mede, dat het rapport openbaar is gemaakt door terinzageliggig bij het Ministerie van Justitie. Hiervan is mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant van 4 augustus 1980, nr. 148. Het rapport zal bovendien als bijlage bij de memorie van toelichting worden gevoegd.

In het wetsontwerp is alsnog een bepaling opgenomen tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Daarmee wordt met name beoogd de regeling van artikel 60 van die wet inzake termijnoverschrijding bij, onder andere, de indiening van beroepschriften ook van toepassing te doen zijn met betrekking tot de indiening van verzetschriften.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerp van wet en de overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Justitie,
J. de Ruiters

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort